

РЕШЕНИЕ

№ 11531

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **13241** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ваня Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 2268 от 21.06.2025 г., постановено по административно- наказателно дело № 5900/ 2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 750797-F740340 от 19.01.2024 г., издадено от началник отдел “Оперативни дейности” - С., Дирекция “Оперативни дейности” в ГД “Фискален контрол” при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК на “ОВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 8 302 лв. за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган (АНО) чрез процесуалния му представител, с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от юрисконсулт Е., който поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – “ОВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ” ЕООД, се представлява от адв. В., която оспорва касационната жалба по съображения изложени в писмен отговор. Претендира разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: на 18.10.2023 г. в 13:50 часа акт. Т. В. в качеството си на главен инспектор по приходите на НАП, извършил проверка на склад № 45, стопанисван от "ОУВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], СТ "С.-Б.". Проверката била във връзка с осъществен ВОП на стоки по Протокол № 050902793025 1/ 16.10.2023 г., съставен на ГКПП В. - Д. мост 2. В Протокола били обективирани резултатите от проверката, данните за получателя/ купувач на стоката - "ОУВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ" ЕООД, данни за доставчика, данни за превозваната стока. Превозваните стоки били ябълки, круши и дюли, пресни: Круши - 22000,00 кг. Проверяващият инспектор констатирал, че за стоката, обект на ВОП липсват данни за предварително деклариране на превода до влизане на транспортното средство на територията на страната. Съгласно представена Фактура № F230090787/ 16.10.2023 г. стойността на стоките, обект на ВОП била 10 612,80 евро (десет хиляди шестотин и дванадесет евро и осемдесет цента), с легова равностойност от 20 756 лв. по фиксиран курса на БНБ. Поради констатацията, че липсва предварително деклариране на ВОП е прието, че е налице нарушение, извършено в [населено място] на 16.10.2023 г. - датата на влизане на транспортното средство в страната.

На 18.10. 2023 г. проверяващият инспектор съставил АУАН № 740340/ 18.10.2023г., в който нарушението било квалифицирано по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП.

За да е отмени НП съдът е констатирал допуснати в хода на административно наказателното производство съществени процесуални нарушения - АУАН и НП не съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. СРС е посочил, че от обективна страна нито в АУАН, нито в НП е описано дали процесните стоки представляват стока с висок фискален риск, не е конкретизирано в какво качеството дружеството дължи съответното правно поведение, не е отразено от коя държава членка започва превода, които обстоятелства е от значение и се субсумират от състава на правната норма на чл. 127и, ал.1 от ДОПК. Съдът е приел, че е налице съществено ограничаване правото на защита на санкционираното лице, което е поставено в невъзможност да разбере срещу какво конкретно административнонаказателно обвинение следва да организира защитата си. С оглед гореизложеното обжалваното наказателно постановление е отменено като незаконосъобразно.

Решението е правилно.

Касационната инстанция напълно споделя съображенията на въззивната инстанция по тълкуването и прилагането на закона, към които препраща, на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Районният съд е събрал всички относими и допустими доказателства без при тази своя процесуална дейност да е допуснал съществени процесуални нарушения.

Събраните от въззивната инстанция доказателства са обсъдени и проверени в тяхната съвкупност, както изискват чл. 107, ал. 3 и ал. 5 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Изградените фактически изводи са обосновани и поради това се споделят от настоящата съдебна инстанция.

Съгласно чл. 127и, ал. 1 от ДОПК при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

В случая не е посочено, че стоката е такава с висок фискален риск. Не е посочен и кодът на стоките по комбинираната номенклатура от който да се създаде индиция, че стоката е такава, както и да се извърши проверка дали действително стоките са с висок фискален риск. Това препятства съда да извърши дължимата проверка следва ли процесните стоки да бъдат квалифицирани като стоки с висок фискален риск, респ. налице ли е неизпълнение на задължението на дружеството вменено с нормата на чл. 127и, ал.1 от ДОПК. Липсата на посочените реквизити съставлява основание за отмяна на процесното НП, поради допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Неизпълнението на изискванията на чл.42, ал. 1 т. 4 и чл.57, ал. 1, т.5 ЗАНН, състоящо се в липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. За тази цел е необходимо да е налице индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл.57 ЗАНН, което в разглеждания случай не е сторено.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение, като валидно и допустимо и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в от ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

При този изход на спора и на основание чл. 63 ал. 3 от ЗАНН в полза на ответника се следват разноски. По представения списък се претендират такива в размер на 560 евро, за които е

направено възражение за прекомерност. Настоящата инстанция счита, че възражението за прекомерност е неоснователно. Размерът на претендираното адвокатско възнаграждение е под предвидения според разпоредбата на чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба №1 за възнагражденията за адвокатска работа минимум и не следва да се редуцира.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2268 от 21.06.2025 г., постановено по НАХД № 5900 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „ОВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] направените в хода на съдебното производство разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 560 евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ